

PROBLEME DE ENDOCRINOLOGIE ÎN MEDICINA INTERNĂ

Dr Mariana Stan,

Editura Medicală, București, 1967

Endocrinologia odată fixată ca știință biologică cu un suport morfo-funcțional incontestabil nu a rămas și nici nu poate să rămână un domeniu static. Pe plan fiziopatologic și etiopatogenic cunoștințele se întregesc treptat, iar pe plan clinic apar sindroame și forme clinice noi.

Raportul dintre patologia endocrină și patologia generală anunță o problemă vastă care mai devreme sau mai târziu trebuie să facă parte din gândirea curentă a clinicienilor și cercetătorilor. Lucrarea pe care o prezentăm, ne oferă un cadru, în acest sens, cu direcții importante de diagnostic, tratament și interpretare corelativă. Acest cadru cu siguranță va fi extins și întregit periodic.

Lucrarea este desfășurată în trei capitole mari pornind de la trei puncte de vedere:

— Terenul endocrin premorbid care favorizează apariția și evoluția unor afecțiuni neendocrine cum sînt: ateroscleroza, poliartrita reumatică, unele boli pulmonare, hormonii și alergia, terenul endocrin în unele boli hepato-biliare etc.

— Manifestări patologice ale organelor și sistemelor în bolile endocrine unde sînt discutate inima și bolile tiroidei, tensiunea arterială dependentă de hormoni, ulcerele gastro-duodenale, pancreatita, hormonii și stările febrile, litiaza renală, tetania, osteoporoza și artropatii endocrine.

— Tulburări endocrine în bolile interne unde discuția cuprinde hormonii și patologia edemelor, dereglări endocrine și chiar sindroame, sindroame endocrine induse prin substanțe secretate de neoplazme și unele efecte endocrine iatrogene.

Pe lângă datele teoretice și practice lucrarea conține o bază largă de informare concretizată în 605 titluri bibliografice. Acest fapt contrastează cu numărul redus de grafice și figuri. Datele moderne numeroase au impus expunerii, pe alocuri, un limbaj biochimic precum și frecvente referiri în text la bibliografie.

Gh. Vasilescu